

Raamatun perusteet – Osa 1 - Kuinka Jeesus kuoli**Tekijä:** David Pawson**Video:** http://davidpawson.org/resources/resource/1061?return_url=http%3A%2F%2Fdavidpawson.org%2Fresources%2Fseries%2Fback-to-bible-basics

Haluan viedä teidät Raamatun perusasioihin. Kerron teille pääsiäistarinan, jonka ongelma on siinä, että kun kuulemme sen liian monta kertaa, totumme siihen liikaa. Haluan esitellä teille tosiasiat, joihin uskomme perustuu. Uskomme ei perustu tunteisiin. Jos se olisi niin, me kohtaisimme kärsimystä joka maanantaiaamu. Ei ole mitään väliä sillä, mitä tunnet sillä hetkellä, koska uskosi ei perustu tunteisiin. Eikä uskomme perustu tarinoiden tai satuihin vaan se perustuu kivenkoviin tosiasioihin. Ja on niin tärkeää, että pidämme kiinni niistä tosiasioista, jos haluamme jatkaa omaa pelastusmatkaamme [tarkka suomennos: jos haluamme jatkaa pelastuneena olemistamme]. Koska tiedättehän, että voimme menettää pelastuksemme. Jos emme pidä kiinni niistä perustotuksista, joihin uskomme perustuu.

Haluan lukea pari jaetta Raamatusta, jotka puhuvat juuri tästä aiheesta ja kerron teille, mitä ne totuudet ovat. En kerro mistä ne tulevat, koska haluan teidän keskittyvän luetun kuuntelemiseen. "Nyt veljet, haluan muistuttaa teitä siitä ilosanomasta [evankeliumista], jota saarnaan teille ja jonka te olette vastaanottaneet ja jonka puolella te nyt seisotte. Tämän ilosanoman kautta te pelastutte, jos pidätte tiukasti kiinni sanasta, jota teille saarnaan. Muussa tapauksessa uskonne on mennyt hukkaan. Sillä mitä minä olen vastaanottanut, sen minä annan teille. Kaikkein tärkeimpänä: Kristus kuoli syntiemme takia kirjoitusten mukaan. Ja että hänet haudattiin ja hän nousi kuolleista kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan." Nuo ovat ne kolme totuutta ja jos pidätte niistä kiinni, tiukasti, ettekä koskaan päästä niitä menemään, niin silloin te jatkatte pelastuneena olemistanne. Koska minä en ole vielä pelastunut vaan jatkan pelastuneena olemistani - olen matkalla. Eikä Jumala ole vielä lopettanut työtään kanssani. Enkä minä ole vielä täysin pelastunut niin kauan kuin luonteeni ei ole vielä täydellinen - ennen kuin olen aivan kuin Jeesus. Sitten minä pelastun. Siihen asti minä jatkan matkaani pelastukseen [jatkan työtäni Jumalan kanssa pelastuakseni].

Ystävälläni on parranajopeili ja sen alareunaan on kirjoitettu: "Jumala ei ole vielä päättänyt työtään kanssani." Joten hän katsoo joka aamu tuohon peiliin ja näkee naamansa ja ajattelee: "On vielä lisää ajettavaa." Vaimollani on suuri usko, mutta on yksi asia, jota minä saarnaan ja jota hänen on erittäin vaikea uskoa. Hän joutuu epäilyksensä reunamille tämän yhden asian kanssa, joka kuuluu näin: "Eräänä päivänä miehesi on täydellinen." Ja vaimoni sanoo, että jos hän perustaisi uskonsa kokemuksilleen, hän ei voisi uskoa siihen. Mutta perustaen tiukasti uskonsa Jumalan sanaan ja totuuksiin, hän juuri ja juuri pystyy siihen uskomaan. Ja minun on uskottava, että eräänä päivänä vaimoni on täydellinen - se venyttää minun uskoani myöskin. Joten meidän molempien täytyy venyttää uskoamme.

No niin, mitä minä haluan tänä aamuna tehdä, on keskustella siitä, miten Jeesus kuoli. Ikään kuin te ette olisi siitä ikinä tienneet. Ikään kuin te ette olisi siitä ikinä kuulleetkaan. Haluan kertoa teille tarinan siitä, koska hän syntyi sellaiseen aikaan ja sellaiseen paikkaan, että oli väistämätöntä, että hänet murhattaisiin. Jos hän olisi syntynyt toiseen aikaan ja toiseen paikkaan, hän olisi voinut elää vanhaksi. Ja hän olisi elänyt pitkän ja hyödyllisen elämän auttaen toisia ihmisiä. Mutta koska hän syntyi tuohon paikkaan ja tuohon aikaan ja niiden ihmisten keskelle, oli väistämätöntä, ettei hän kuolisi vanhana. Mutta haluan kertoa teille totuuden ja kertoa sen selvästi.

Totuus numero yksi kuuluu: Jeesus ei kuollut perjantaina. Tiedän että muistamme hänen kuolemaansa perjantaina ja kutsumme sitä hyväksi perjantaiksi. Alunperin sitä kutsuttiin Jumalan perjantaiksi. Mutta sitten ihmiset eivät pitäneet sanasta Jumala ja se muutettiin hyväksi [God on englanniksi Jumala, good on englanniksi hyvä]. Aivan kuten he muuttivat sanonnan "God be with ye" sanonnaksi "Good bye". Eli suomeksi "Jumala olkoon kanssanne" sanonnaksi "hyvää päivää". Joten ihmiset halusivat Jumalan pois kuvasta, mutta he silti halusivat hyvän siihen. Ja siksi se on siis "hyvä perjantai" sen sijaan että se olisi "Jumalan perjantai". Ja sitten vielä eräs toinen järkytys teille. Mainitsin nämä molemmat asiat viime sunnuntaina Premier radiossa. Kuinka moni teistä kuuli sen viime sunnuntaina Premier radiosta? Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kourallinen ihmisiä, hyvä.

Eli mainitsin toisen totuuden: risti ei tappanut Jeesusta. Hän ei kuollut ristiinnaulitsemisen takia. Jokainen ristiinnaulittu elää vähintään kaksi päivää ja jopa seitsemän - risti ei voinut tappaa häntä kuudessa tunnissa. Joten meidän on palattava takaisin totuuksiin ja kysyttävä, milloin Jeesus kuoli, mihin hän kuoli ja kuinka hän kuoli. Ja meidän on varmistettava, että tiedämme, mitä todella tapahtui. Koska vain silloin kun pidämme kiinni tosiasioista, meidän uskomme säilyy vahvana ja vie meidät läpi kaikesta kunnes olemme täysin pelastuneita. Kun otetaan huomioon, että Jeesus oli kaikkein kuuluisin koskaan elänyt henkilö, me tiedämme yllättävän vähän hänen elämästään. Me tiedämme paljon hänen syntymästään. Se tarina kerrotaan kaikkialla maailmassa joka jouluku. Mutta siitä eteenpäin on tyhjää. Ja ensimmäisistä 30 vuodesta hänen elämästään, me emme tiedä juuri mitään. Verho nousee juuri sen verran, että saamme pienen välähdyksen Jeesuksesta hänen ollessaan 12-vuotias. Ja sitten verho laskeutuu jälleen siihen saakka, kun hän täyttää 30. Joten erittäin kuuluisaksi henkilöksi me tiedämme hänen ensimmäisistä 30 vuodestaan hämmästyttävän vähän. Sitten yhtäkkiä 30-vuotiaana hän nousee julkisuuteen ja aloittaa työnsä, joka teki hänestä kuuluisan.

Teitä saattaa kiinnostaa, että on olemassa lukuisia kirjoituksia Raamatun ulkopuolelta, jotka viittaavat Jeesukseen. Se kertoo ensinnäkin sen, että kyseessä ei ole mielikuvituksen tuottama tarina. Mutta ihmiset ovat yllättyneitä siitä, miten monet historioitsijat ja ihmiset hänen aikanaan tunsivat Jeesuksen ja kirjoittivat hänestä. Ja he kaikki olivat yhtä mieltä yhdestä totuudesta: totuus on se, että hän oli ihmeiden tekijä. Se että hänellä oli erityistä voimaa. Jokainen kirjoitus Raamatun ulkopuolelta ja sen sisältä kertoo meille, että Jeesuksella oli tätä ihmeellistä voimaa. Ja haluan painottaa sitä seikkaa, että hän käytti voimaansa vain tehdäkseen jotain hyvää. Hän olisi voinut käyttää voimaansa muuhun tarkoitukseen - hän olisi voinut tappaa ihmisiä voimallaan. Mutta hän ei tehnyt niin. Hän kirosi viikunapuun, mikä oli kaikkein pahin asia, minkä hän teki voimallaan. Hän ei koskaan käyttänyt voimaansa ihmisiä vastaan. Hän tulee käyttämään voimaansa ihmisiä vastaan, koska kun hän tulee uudelleen takaisin, meille kerrotaan, että hän tulee ensimmäisenä tappamaan tuhansia ihmisiä - kokonaisen armeijan. Ja samalla tavalla kuin hän tappoi viikunapuun hän tappaa heidät sanallaan - kielensä miekalla. Hän vain kirosi viikunapuun ja seuraavana päivänä se oli kuollut - kaikki lehdet maahan varisseena. Se on juuri sitä, mitä hän aikoo tehdä isolle armeijalle.

Mutta kun hän oli täällä ensimmäisen kerran, hän käytti ihmeellistä voimaansa täysin ihmisten auttamiseksi. Hän käytti voimaansa ruokkiakseen nälkäiset, auttaakseen sokeita näkemään, auttaakseen kuuroja kuulemaan, auttaakseen rampoja kävelemään, ja jopa auttaakseen kuolleita takaisin elämään. Hän ei koskaan käyttänyt voimaansa negatiivisella tavalla yhtäkään henkilöä vastaan. Ja kuitenkin kolmessa vuodessa hän oli kuollut. Ja hän oli tehnyt pelkkää hyvää. Ja jopa hänen vihamiestensäkin täytyi myöntää, että hän oli hyvä mies. Jeesus haastoi heidät: "Kuka teistä löytää vikaa minusta?" Hänen luonteestaan tai toiminnastaan eikä kukaan löytänyt. Hän oli hyvä mies tehden pelkkää hyvää kolmen vuoden ajan ja he tappavat hänet. Se vaatii paljon selittämistä. Haluan osoittaa teille, että miksi oli väistämätöntä, että hyvä mies joka tekee vain ja ainoastaan hyvää, joutuu tapetuksi tuohon aikaan ja tuossa paikassa. Mietin vain mitä tapahtuisi täällä ja tänään? Mitä tapahtuisi jos Jeesus syntyisi tänään pohjoisilla saarilla? Tai Kosovossa? Tai Sudanissa tai missä tahansa maapallolla, missä jo entuudestaan on suuria ongelmia. Juuri siksi että hän syntyi alueella, missä entuudestaan oli olemassa suuria ongelmia oli väistämätöntä, että niin tulisi tapahtumaan.

Tasan sata vuotta ennen Jeesusta joku mies sanoi, että jos koskaan maailmaan tulee täydellisen hyvä ihminen ja tekee vain ja ainoastaan hyvää, hänet ristiinnaulitaan. Ja niin kävikin. Joten haluan selittää teille, miksi niin tapahtui. Jeesus ei kuollut luonnollisesti. Hän ei joutunut kuolettavaan onnettomuuteen. Hänellä ei varmasti ollut ennen aikaista seniliteettiä. Hän ei kärsinyt sairaudesta. Ja kuitenkin 33-vuotiaana eli alle puolessa välissä odotetusta eliniästä, hän yhtäkkiä kuolee. Tietenkin tiedämme valtavasti hänen kuolemastaan. Tunnettiin hänen syntymänsä. Sitten 30 vuotta piilossa. Sitten kolme vuotta julksuuden valokeilassa. Ja sitten hänen kuolemansa ja tiedämme hänen kuolemastaan enemmän kuin kenenkään toisen ihmisen. Siitä on tarkkoja yksityiskohtia. Meillä on silminnäkijöitä paikan päällä, kun se tapahtui. Se ei ollut mitään muuta kuin oikeuslaitoksen toimeenpanema murha. Ja kun puhutaan oikeuslaitoksen tekemästä murhasta tarkoitamme sitä, että ihminen on todettu syylliseksi, oikeuslaitoksen toimesta,

sellaiseen tekoon, jota hän ei ole tehnyt. Silloin kyseessä on oikeusmurha. Tällä viikolla on yritetty avata vanha oikeusjuttu. Siinä mies hirtettiin syyllisenä, mutta nyt ihmiset sanovat, että hän oli syytön. Ja että juttu on otettava uudelleen käsittelyyn.

Aina kun syytön joutuu kärsimään, sisällämme herää suuttumus. Näin kävi Stephen Lawrencen tapauksessa. Niin käy joka kerran, kun syytön on syytettynä rikoksista, joita hän ei ole tehnyt. Uskon että ymmärrätte, mitä minä tarkoitan, eikä vain. Niin kävi Jeesukselle. Kyseessä oli salamurha, jonka suunnittelivat viranomaiset, poliittiset ja uskonnolliset viranomaiset, jotka tuomitsivat hänet syylliseksi rikokseen, jota hän ei ollut tehnyt. Ja tuomitsivat hänet kuolemaan ja laittoivat tuomion käytäntöön. Sitä me muistelemme tänään. Ja me tiedämme, miten hänet tapettiin. Häntä ei hirtetty. Hänen päätään ei irroitettu, mikä oli yleistä tuohon aikaan. Häntä ei ammuttu, koska tuohon aikaan ei ollut ampuma-aseita. Kuinka hänet tapettiin? Te tiedätte sen täydellisen hyvin, mutta havaitsetteko, mitä se tarkoittaa joutua ristiinnaulituksi? Se tarkoittaa sitä, että naulat lyödään nilkkojesi ja ranteittesi läpi. Ei ole hyötyä lyödä naulaa tuosta, koska se vaan repeytyy. Sen täytyy kannatella koko kehosi paino. Sinne tulee siis pieni reikä keskelle ranteessasi olevaa luuta. Ja kun siihen reikään laitetaan naula, sinua voidaan roikottaa päiväkausia. Ja samoin tehtiin nilkoillesi. Heidän täytyi saada naula juuri oikeaan kohtaan. Ja ensimmäisenä mies riisuttiin täysin alastomaksi. Älkää uskoko niitä kuvia, joissa ristiinnaulitulla on pieni, kiva lannevaate. Miehellä riisuttiin kaikki vaatteet. Sitten hänet naulattiin ranteistaan ja nilkoistaan puun palaan, joka nostettiin ylös. Ja mies jätettiin siihen kuolemaan.

Ja se siis vei aikaa vähintään kaksi päivää ja jopa seitsemän päivää. Haluan painottaa tätä, koska kun olin Filippiineillä, heillä oli erityinen tapa kunnioittaa hyvää perjantaita. He valitsivat yhden miehen jokaisesta kylästä ristiinnaulittavaksi. Sillä tavalla muistettiin hyvää perjantaita. En voinut uskoa sitä, kun kuulin siitä ensimmäisen kerran. Mies piti sitä kunnianosoituksena. He ottivat valitut miehet kylästään ja naulasivat heidät ristinpuuhun ja nostivat sen ylös kuuden tunnin ajaksi hyvänä perjantaina. Sen jälkeen miehet laskettiin alas ja naulat irrotettiin ja heillä oli siitä eteenpäin kunnianosoituksena naulanreiät kehossaan. He juhlistivat hyvää perjantaita sillä tavalla. Se ei tapa. Et voi tappaa miestä kuudessa tunnissa naulaamalla hänet ristinpuuhun. Jos olette koskaan kuulleet elokuvasta tai lukeneet kirjan "Town like Alice", australialainen romaani, jossa brittiläinen sotilas naulataan autotallinsa oveen kiinni ja jätetään siihen. Mutta hän ei kuole. Joku löytää hänet ja ottaa naulat irti ennen piemän tuloa ja mies on kunnossa. Ristiinnaulitseminen voi tappaa vain pitkän ajan kuluttua. Se on kaikkein hitain, kivuliain ja nöyryyttävin kuolema, joka on koskaan keksitty. Hirttäminen tapahtuu minuutissa. Pään irrottaminen tapahtuu sekunneissa. Mutta ristiinnaulitseminen vie aikaa päiväkausia. Ja se jatkuu niin pitkään kunnes miehen jalat ovat liian heikot kannattaakseen häntä. Silloin hän kuolee. Koska niin kauan kun hänen jalkansa ovat tarpeeksi vahvat, hän voi työtää itseään ylöspäin ja hengittää. Mutta sitten kun riiput vain käsiesi varassa, keuhkosi painuvat kasaan ja sinä tukehdut pikku hiljaa. Ja jos jalkasi eivät jaksakaan kannatella sinua ja riiput vain käsiesi varassa, sinä tukehdut hyvin lyhyessä ajassa.

Ainoa keino tappaa mies ristiinnaulittuna on katkaista hänen jalkansa. Silloin hän kuolee minuuteissa. Ja niin heidän täytyi tehdä kahdelle varkaalle, jotka ristiinnaulittiin Jeesuksen kanssa samaan aikaan. Koska juutalaiset halusivat miehet pois sieltä ristiltä roikkumasta klo 18.00 samaan iltaan mennessä, koska juutalaisten pääsiäisen viettäminen alkoi klo 18.00 auringon laskun aikaan. He eivät halunneet, että ruumiita roikkuu siihen aikaan ristillä. He halusivat ruumiit pois ristiltä klo 18.00 mennessä - viimeistään siis. Joten he tulivat kahden varkaan luokse, jotka olivat täysin eläviä, koska he olivat olleet ristillä vain kuusi tuntia. Joten heidän jalkansa katkaistiin. Ja seuraavien minuuttien kuluessa he tukehtuivat. Mutta kun he tulivat Jeesuksen luokse, hän oli jo kuollut. Joten risti ei ollut tappanut häntä. Ja meidän täytyy tietenkin kysyä, että mikä sen teki. Mikä hänet tappoi? Koska siinä pääsemme hyvin lähelle tarinan sydäntä.

Joten miksi se on niin, että Jeesus syntyi tuohon aikaan ja tuohon paikkaan, että oli melko päivänselvää, että hänet tulitaisiin tappamaan. Olen jo kertonut, että siellä oli olemassa jo hyvin suuria ongelmia entuudestaan. He olivat ongelmassa, koska he asuivat viholliselta vallatulla alueella. Hän syntui juutalaiseksi. Ja minun on kerrottava teille kahdessa minuutissa...vau minulla on kilpailija tuolla takana [vauva alkoi jokeltamaan]. Oliskohan tuolla takana joku piirretty elokuva tai vastaava, jota hän voisi katsella? Kerran eräs saarnaaja lopetti puheensa ja sanoi äidille: "Voitko viedä vauvan ulos?" Ja äiti vastasi:

"Kaikki on aivan hyvin, te ette häiritse vauvaani." Joten joka tapauksessa, palataan asiaan. Minun on siis annettava kahdessa minuutissa teille kuva 2000 vuotta kestäneestä kehityksestä sen ihmisjoukon elämästä, johon Jeesus syntyi - hän syntyi juutalaiseksi, hän on juutalainen ja hän tulee aina olemaan juutalainen. Ja heillä on siis 2000 vuotinen historia, joka alkoi vanhasta miehestä nimeltään Abraham. Hän lähti kahdeksankymppisenä brittien rakentamasta keskuslämmitteisestä ja juoksevilla vedellä varustetusta talosta ja asui loppuelämänsä teltassa. Ja niin kaikki alkoi yhdestä miehestä.

Ja sitten heille muodostui perhe hänen poikansa Iisakin ja hänen pojanpoikansa Jaakobin kautta. Sitten perheestä tuli heimo ja heimosta tuli kansakunta, minkä jälkeen he menettivät vapautensa ja elivät orjina Egyptissä 400 vuotta. Mooses toi heidät sieltä pois. Haluan teidän havaitsevan tämän, että niin pian kuin Mooseksen piti syntyä ja siis vapauttaa heidät ja palauttaa heille heidän vapautensa, kaikki poikalapset tapettiin. Ja sama tulisi tapahtumaan heti kun Jeesus syntyi. Tämän pitäisi kertoa meille jotain. Uskon että molempien takana on paholainen, joka vihaa sitä, kun joku syntyy ja aikoo tuoda vangituille vapauden. No he siis saivat vapautensa ja oman maansa ja Mooses toi heidät Egyptistä pois ja Joosua toi heidät luvattuun maahan. Ja tuhannen vuoden ajanjakson Mooseksesta lähtien heillä oli oma kuningaskuntansa ja oma valtakuntansa. Ja heillä oli kuninkaana Daavid. Se vei siis tuhat vuotta saada kaikki se, mitä Jumala oli heille luvannut. Ja he menettivät kaiken sen seuraavan 500 vuoden aikana. Ja he menettivät kaiken sen vain ja ainoastaan siksi, että he eivät eläneet niin kuin Jumala halusi heidän elävän.

Jumala antoi heille hyvin yksinkertaiset säännöt - me kutsumme niitä käskyiksi. Koskien seksiä, rahaa ja omaisuutta ja sapattipäivää ja kaikenlaisia asioita. Ja he vain hylkäsivät ne. Ja profeetta toisensa jälkeen tuli ja sanoi heille, että jos te jatkatte tätä rataa, te tulette menettämään kaiken, mitä Jumala on teille antanut. Teiltä vei aikaa 1000 vuotta saada kaikki lupaukset, mutta te menetätte kaiken paljon nopeammin. Ja 500 vuotta myöhemmin he olivat menettäneet kaiken. He olivat menettäneet maansa, vapautensa, kuninkaan - kaikki mennyttä. Se on ihmeellinen tarina ja se löytyy Vanhasta Testamentista. Kuinka kesti 1000 vuotta saada kaikki se mitä Jumala oli luvannut ja kuinka vei 500 vuotta menettää kaikki se. He olivat orjia jälleen Babyloniassa. He eivät koskaan luopuneet toivostaan, että he saavat sen kaiken uudelleen. Ja 500 vuoden ajan vanhemmat kertoivat lapsilleen, että eräänä päivänä, eräänä päivänä, me saamme kaiken sen takaisin. Ja vielä yhäkin juutalaiset, 2000 vuotta myöhemmin, unelmoivat saavansa kaiken sen takaisin. He kyllä saivat maansa takaisin. Kun he olivat olleet 70 vuotta Babyloniassa, he palasivat takaisin kotiinsa tai ainakin osa heistä palasi. He saivat pienen maan palansa takaisin. He eivät saaneet omaa kuningasta.

Koska siitä eteenpäin 500 vuoden ajanjakson, he olivat yksi kolonia, siirtokunta, muiden hallitsevien valtioiden alaisuudessa. Syyrialaiset tulivat ja sitten egyptiläiset ja sitten kreikkalaiset - ja kreikkalaiset olivat kaikkein pahimpia. Kreikkalaiset esittelivät Jumalan kansalle kaikenlaisia asioita, jotka olivat kiellettyjä Jumalan näkökulmasta. He toivat mukanaan urheilun ja yhä vieläkin urheilu on uskonto tässä maassa, koska kreikkalaiset toivat sen. Itse urheilu ei ole väärin, mutta urheilu kreikkalaisittain tapahtui alasti. He esittelivät sen Jumalan kansalle. Kreikkalaiset toivat mukanaan paljon asioita Jumalan kansalle ja heidän pahin hallitsijansa oli nimeltään Antiokus Piffanies, joka hallitsi vain 3,5 vuotta. Hän asetti pakanajumalien kuvia, erityisesti Zeusta esittäviä, Jumalan kansan nähtäville heidän temppeleihinsä ja uhrausi sian, porsaan, alttarilla. Ja sika on epäpuhdas juutalaisille. Hän muutti temppelin ilotaloksi ja toi prostituoituja kaduille. Ja tuo mies on esikuva eräälle miehelle, joka vielä kerran tulee - nimittäin anti-Kristus. Joka siis myös hallitsee 3,5 vuotta. Ja väittää olevansa Jumala. Se on toinen tarina.

Lopulta roomalaiset ajoivat kreikkalaiset pois ja toivat mukanaan rauhan. Kuuluisan Pax Romanan eli Roomalaisen rauhan lain, mutta se luotiin väkisin vahvan armeijan avulla. Roomalaiset olivat lakia ja järjestystä kunnioittava kansa. Oletteko kuulleet tuon lauseen aikaisemmin? Kuulette sen uudelleen monta kertaa. Laki ja järjestys. Ja nimenomaan säädetyn lain ja järjestyksen kansa. Ja he tekivät melko kammottavia tekoja ja toivat mukanaan ristiinnaulitsemisen. Ja tiedämme, että on olemassa ainakin 5000 muuta juutalaista, jotka roomalaiset ristiinnaulitsivat. Kuinka monesta olette kuulleet? Milloin joku saarnaaja puhuu niistä muista 5000:sta ristiinnaulitusta? Teille ei ehkä koskaan ole edes kerrottu tuosta. Mutta sillä tavalla he ylläpitivät lakia ja järjestystä. Ja sillä tavalla kansa pysyi kurissa. Kyseessä oli siromaavalta ja valtaa pitää joku toinen valtio. Katsokaa omia isoisovanhempianne, he saattoivat tulla

jostain siirtomaasta tai tarkastelkaa erityisesti tummia ihmisiä ja valtaa pitäviä valkoisia. Tämä oli tismalleen tilanne tuohon aikaan siellä, missä Jeesus syntyi. Valtaa pitivät roomalaiset. Ja roomalaisia vihattiin. Ja ihmiset kaipasivat niitä aikoja, kun heillä oli poliittinen vapaus. He halusivat oman kuninkaan - suoran jälkeläisen Daavidin suvusta tai hänen jälkeläisistään. He halusivat olla vapaita jälleen! Varmaan alatte ymmärtää tilannetta, eikö niin.

Joka kerran kun poikalapsi syntyi perheeseen, vanhemmat ryntäsivät kadulla ja huusivat: "David, David." Hän ei tietenkään välttämättä ollut tuleva kuningas, mutta vanhemmat huusivat niin, koska he ajattelivat toiveikkaasti, että olisiko siinä heidän tuleva kuninkaansa. Ja niin heillä oli tapana ilmoittaa poikalapsen syntymästä. Minulla on pieni kultasormus sormessani ja siinä on heprean kielellä kirjoitettu "David", koska se sattuu olemaan nimeni. Niin he ilmoittivat poikalapsen syntymästä - "saattaa olla kuningas". Ja vuosisata toisensa jälkeen he vain odottivat, odottivat ja odottivat. He odottivat kuningasta syntyväksi, joka toisi heille heidän oman maansa ja vapauden takaisin sen sijaan että he olisivat orjia omassa maassaan. Martin Luther King piti puheen, jossa hän sanoi: "Minulla on unelma." Heillä kaikilla oli tämä unelma vapaudesta. He halusivat eroon siromaavallasta niin että heillä olisi oma maa, oma kuningas ja oma hallitus. Mutta kun roomalaiset saapuivat he säätivät kaikenlaisia lakeja, joista yksi oli erityisen vihattu. Roomalainen sotilas saattoi ottaa kansalaista kauluksesta kiinni ja käskä: "Kanna kaikki varusteeni yhden mailin verran!" Ja sinut pakotettiin kantamaan valtaapitävän siromaavallan sotilaan varusteita yhden mailin matkan. Se oli roomalainen laki. Kuvitelkaa miten suosittu Jeesus oli, kun hän sanoi: "Kantakaa vielä toinenkin maili." Menkää toinenkin maili. Joku joka puhuu tuohon sävyyn, joutuu ennen pitkää ongelmiin. Todellisiin ongelmiin. Koska tilanne oli mikä oli.

Kaikissa vallatuissa alueissa tapahtuu vallatun kansanosan jakaantuminen. Ja se on juuri sitä, miten ulkopuoliset pitävät valtaa vallatuilla alueilla - jakamalla kansan. Haluan teidän ymmärtävän tämän hyvin selvästi. Kun vieras valta tulee ja valtaa alueenne voimalla, se ei yhdistä teitä kansana - paitsi ehkä vihaamaan siirtomaavaltaa. Sen sijaan tapahtuu seuraavaa: kansanne jakaantuu kolmee eri osaan. Ensimmäinen ryhmä on terroristit - vapaustaistelijat. He ovat valmiita tekemään mitä tahansa, menemään hyvin pitkälle jopa väkivaltaan, jotta valloittajista päästään eroon. Se on ensimmäisen ryhmän nimi ja heitä sanotaan terroristeiksi tai vapaustaistelijoina tänä päivänä riippuen siitä, miltä kantilta asiaa tarkastellaan. Tuohon aikaan heitä kutsuttiin zealoteiksi. Mutta kyseessä on siis sama asia, koska he ovat ryhmä joka sanoo: "Minä taistelen!" Mutta heidän on tehtävä se salaisesti. Ja suurin osa näistä salaisista taistelijoista oli Jerusalemissa pohjoiseen Galileen vuoristossa - heidän oli oltava, koska heidän täytyi pysyä piilossa. He siis tulivat tuolta vuoristosta, tappoivat roomalaisia sotilaita ja pakenivat vuoristoon piiloon uudelleen. Eräs heidän johtajistaan oli nimeltään Barabbas - se on nimi johon törmäämme myöhemminkin tänä aamuna. Mutta he olivat siis zealotteja. Itse asiassa Jeesus kutsui yhden tuosta ryhmästä seuraajakseen, opetuslapsekseen. Hänen nimensä oli Simon zealot. Joten Jeesuksella oli yksi näistä terroristeista mukanaan opetuslastensa joukossa. Ja kuitenkin Jeesus kieltäytyi taistelemasta. Eikä hän antanut ryhmänsäkään taistella, kun Pietari katkaisi roomalaisen sotilaan korvan irti. Jeesus paransi tuon korvan ja sanoi: "Tämä ei ole tapa, jolla me hoidamme asioita."

Joten Jeesus ärsytti zealotteja, terroristeja, koska hän ei liittynyt heihin. Toinen ryhmä joka aina pullahtaa pinnalle, kun on kyseessä siirtomaavalta vieraalla maaperällä, on yhteistyöntekijät. Ihmiset jotka tekevät yhteistyötä valtaa pitävän siirtomaavallan kanssa - usein tehdäkseen rahaa. Se on hyvää liiketoimintaa. He eivät taistele vapaudesta vaan ajattelevat, että jos et voi voittaa heitä, liity heihin. Olin kuukausi kaksi sitten Varsovassa Puolassa ja siellä eräässä juutalaisghettossa. Siellä oli noin puoli miljoonaa juutalaista ahdettuna muutaman korttelin alueelle suljetun muurin sisälle. Eräs kamalimmista asioista jonka opin tuolla juutalaisghettossa oli se, että kun natsi-Saksa sulloi juutalaiset muurien sisälle, he silti halusivat heiltä rahaa. He halusivat veroja. Kun he mainostivat veronkerääjän työtä, juutalaisghettossa, niin työilmoitus kuului tähän tapaan: "Tarvitaan veronkerääjiä. Jokaiselle veronkerääjälle annetaan tavoite, jonka verran veroja on kerättävä. Hänelle ei makseta palkkaa, mutta mitä tahansa hän saa puristettua irti ihmisiltä yli tavoitteensa, menee hänen omaan taskuunsa. Jos joku kieltäytyy maksamasta, ilmoittakaa siitä meille, niin tuomme heidät ammuttavaksi." Joten juutalaiset hakivat työhön veronkerääjäksi saksalaisille. Ja kun he olivat keränneet kuukausittaisen tavoitteensa täyteen ja anteneet sen saksalaisille, he saivat nyhtää kansalaisilta sen minkä saivat ja laittoivat rahat omaan taskuun. Ja näin heistä tuli rikkaita.

Ymmärrätkö miten suosittuja he olivat Varsovan ghettoissa? Se on juuri sitä, mitä veronkerääjät olivat evankeliumin tarinoissa. Se on juuri sitä, mitä Zachias oli. Se on kiristystä. Sinä maksat tai minä haen heidät ja he ampuvat sinut. Ja kaikki mikä menee yli omasta kiintiöstäni, menee omaan taskuuni. Se on tilanne.

Jerusalemossa ylipapit ja papit olivat samassa tilanteessa, mutta hyvin eri tavalla. He olivat sanoneet roomalaisille sotilaille, että he eivät voi tulla temppeliin, koska se on pyhää aluetta. Kyseessä oli 13:sta englantilaisen katedraalin kokoinen alue - valtava. Ja roomalaiset eivät päässeet sinne sisälle. Ja sitten papit keksivät tämän ajatuksen - temppelirahastoon ei saanut laittaa roomalaista rahaa. Kun kolehti kiersi temppelissä, sinne ei laitettu keisarin kuvalla varustettuja kolikoita, koska Jumala oli sanonut, että sinä et saa palvoa vääriä jumalia. Joten temppelirahastoon sai laittaa vain rahaa, jonka papit olivat tehneet - temppelirahaa. Ja vielä sen lisäksi jos halusit ostaa lampaan tai vain kyykyn tehdäksesi uhrin syntiesi sovittamiseksi, et voinut ostaa sitä roomalaisella rahalla. Koska se olisi pilannut uhrisi keisarin kuvalla - käytä temppelirahaa. Joten sinne temppelin uloimmalle pihalle laitettiin kymmeniä rahan vaihtajia! He vaihtoivat roomalaista rahaa temppelirahaksi käsittämättömällä vaihtokurssilla. Ja ymmärrätte, että rahanvaihtajat tekivät paljon rahaa tuolla toiminnallaan. Alatteko nyt nähdä tilanteen, mikä se oli, kun Jeesus ristiinnaulittiin. Koska Jeesus meni eräänä päivänä temppeliin ruoska kädessään ja hän ruoski ihmisiä - rahanvaihtajia. Hän karkotti jokaisen sieltä temppelistä ja tietenkin papit havaitsivat, että heidän tuottoisa tulonlähteensä oli kadonnut. Tuollaisen tekeminen oli ongelmien kutsumista kylään. Jeesus teki sen kahdesti. Ensimmäisen kerran hän teki sen kolmen vuoden palvelustyönsä alkumetreillä ja toisen kerran aivan loppumetreillä.

Näettekö nyt, miten koko tilanne Jerusalemossa oli kuin ruutitynnyri. Ensinnäkin siellä oli vapaustaistelijat, terroristit, jotka sanoivat, että he haluavat valloittajista eroon taistelemalla. Ja he käyttivät kaikenlaisia sissitaktiikoita päämääriensä saavuttamiseksi. Sitten siellä oli yhteistyöntekijät, jotka olivat myönteisiä roomalaisille valloittajille. Yleensä heidän tavoitteenaan oli rahan tekeminen. Ja sitten siellä oli kolmas ryhmä - uskonnollinen ryhmä. Kaikissa vastaavanlaisissa tilanteissa uskonto muuttuu vahvemmaksi. Monissa osissa Iso-Britannian siirtomaa-alueita oli vahvempi uskonto kuin itse emämaassa. Monet teistä ovat havainneet tämän. Koska kun olet valloittajan vallan alla eikä sinulla ole omaa vapautta, uskonnosta voi tulla turva ja turvapaikka. Mutta se on enemmän kuin se. Uskonnolliset ihmiset Jerusalemissa, kutsumme heitä fariseuksiksi, uskoivat aidosti, että syy siihen, miksi Jumala ei lähettänyt roomalaisia takaisin ja etteivät he saaneet poliittista vapautta, oli siinä, että kansa ei pitänyt Jumalan lakia. Ja kun kansa on ongelmissa, uskonnollinen ryhmä nousee esiin ja sanoo: "Te tiedätte syyn tähän." Jumala on vihainen meille. Joten tämä kolmas ryhmä, fariseukset, sanoivat, että meidän on aloitettava pitämään Jumalan laki. Jokaisen heistä. Kaikkinen yksityiskohtineen. Joten he ottivat sapattilain ja kirjoittivat siihen yli 1000 säädöstä - sapattilain pitämiseksi. Jotkin niistä säädöksistä on naurettavia. Juutalainen ei saa pitää hakaneulaa vaatteissaan sapattipäivänä, koska työntäessään neulan kankaaseen, hän on tehnyt työtä - se on ompelemista. Juutalainen ei saa pitää tekohampaita sapattipäivänä, koska sinä kannat siinä kuormaa - se on työn tekemistä. Jos sinun pitää kävellä sapattina, älä kanna mukasi kävelykeppiä ja vedä sitä perässäsi siten että maahan jää jälki, koska se on kyntämistä. Ja sinä rikot sapattikäskyä. Te nauratte tälle, mutta tämä on tilanne Israelissa yhä tänäänkin.

Jos menette kerrostalolähiöön ja hissiin, näette siellä pienen ilmoituksen: "Tämä on sapattihissi." Ja voitte oikeasti käyttää hissiä sapattina. Koska rabbit tänä päivänä sanovat, että jos laitat valot päälle tai painat kytkintä sapattina, sinä teet työtä. Mutta nyt he ovat siis keksineet erikoiskytkimet, jota ei tarvitse painaa eikä sapattilakia siis rikota. Sen nimi on sapattikytkin. Ja tuosta kytkimestä on tullut hyvin suosittu. Mutta ennen kuin sitä oli keksitty, juutalainen perhe joko jätti valot päälle taloonsa koko viikonlopuksi tai sitten heillä oli sisäkkö, pakana, jonka ei tarvinnut välittää sapattilaista. Tämä on tilanne tänäänkin siellä. He yhä yrittävät pitää Jumalan lain ja ainakin he ovat vilpittömiä yrityksessään. Mutta siitä tulee naurettavaa, eikö vain? Siitä tulee sitä, mitä kutsumme lakiuskoksi. Nyt tämä ryhmä, uskonnollinen ryhmä, sanoo kansalle: "Ei ihme että roomalaiset yhä ovat vallassa ja täällä. Te ette pidä Jumalan lakia!" Me näytämme teille kuinka pidetään Jumalan laki. Ja kuitenkin Jeesus ärsytti myös tämän ryhmän. Jeesus ei tehnyt mitään muuta kuin ärsytti ihmisiä. Todellisuudessa kolmen lyhyen vuoden aikana hän sai enemmän vihamiehiä kuin ystäviä. Oli ihmisiä jotka rakastivat häntä, seurasivat häntä ja kuolisivat hänen puolestaan, tai no he

sanoivat olevansa valmiita kuolemaan, ihmisiä jotka jättivät työnsä ja lähtivät seuraamaan Jeesusta. Ja sitten oli ihmisiä, jotka vihasivat häntä. Ja kaikki se alkoi heti hänen syntymänsä jälkeen.

Minun on kerrottava teille jotain siitä tavasta, jolla roomalaiset hallitsivat valloittamiaan alueita. He joko asettivat roomalaisen kuvernöörin, joka hallinnoi tilannetta suoraan alueellaan. Silloin oli yleensä kyseessä hätätilanne, mutta yleensä roomalaiset asettivat nukkehallitsijan. Joku joka oli roomalaisten talutusnuorassa ja hallitsisi ihmisiä roomalaisten puolesta. Kuningas jonka roomalaiset olivat nimittäneet. Kun Kristus syntyi, eräs mies meni Roomaan ja sanoi keisarille, että hän haluaa hallitsijaksi Israeliin. Hän halusi ostaa Israelin kuninkuuden. Ja keisari kysyi, että hallitsisiko hän ihmisiä heidän puolestaan. Ja mies sanoi, että kyllä. Mies sanoi, että hän maksaa hyvät rahat, jos keisari antaa hänelle Israelin kuninkuuden - mies oli Herodes. Ja häntä kutsuttiin Herodes Suureksi, koska hänellä oli suuri kunnianhimo. Hänellä oli kunnianhimoinen tavoite rakentaa ainutlaatuisia rakennuksia. Ja tulla kuuluisaksi ja hän on kuuluisa. Ja hän osti Israelin kuninkuuden ja hänelle antoivat roomalaiset tittelin: "Juutalaisten kuningas." Mutta hän itse ei ollut juutalainen. Hän oli edomiitti - Esaun jälkeläinen. Ja juutalaisethan sanovat, että Jaakob on meidän isämme - Esau ei ole. Esau myi esikoisuutensa lautasellisesta soppaa. Siksi juutalaiset eivät koskaan tunnustaneet Herodesta kuninkaakseen. Hän oli yhtä paljon ulkopuolinen kuin roomalainen kuvernööri olisi ollut. Mutta Herodes siis oli ostanut kuninkuuden.

Ja juutalaisia miellyttääkseen Herodes tuhosi temppelin ja rakensi paljon suuremman tilalle. Ja sitä rakennettiin yhä silloin, kun Jeesus kuoli. Itse asiassa päivää ennen kuin hän kuoli eräs opetuslapsi oli sanonut: "Katsokaa näitä kiviä tässä temppelissä, jota Herodes rakentaa." Rakentaminen vei vuosia ja vuosia. Olen nähnyt osan noista kivistä. Yksi niistä on 40 jalkaa pitkä, kolme jalkaa leveä ja kolme jalkaa korkea (12 metriä x 0.9 metriä x 0.9 metriä). Se painaa 100 tonnia. Ja Herodes rakensi temppeliään kivistä, jotka olivat niin isoja. Ja kun opetuslapset puhuivat temppelikivistä juuri ennen kuin Jeesus ristiinnaulittiin, Jeesus sanoi, ettei kivi jää kiven päälle tässä temppelissä. Ja viimeisimmällä matkallani Israeliin, me näimme pudonneet kivet. Kivet löydettiin aivan muutama vuosi sitten. Vaimoni ja minä kävelimme siellä ja maa oli murtunut, koska nämä valtavat kivet oli pudotettu sieltä paikaltaan. Se rakennus oli kaksi kertaa tämän talon korkuinen ja kivet oli pudotettu sieltä paikaltaan ympäröivälle tielle. Kun Jeesus sanoo, että jotain tapahtuu, se myös tapahtuu. Hän oli ylin profeetta.

Kun Jeesus syntyi, Herodes Suuri oli ensimmäinen, joka yritti hänen tappamistaan. Herodes ei halunnut juutalaista kuningasta. Hän kyllä uskoi siihen lupaukseen, jonka mukaan sellainen oli tuleva. Ja hän oli siis päättänyt, että jos lapsi syntyy, josta on tuleva juutalaisten kuningas, se ei saa jäädä eloon. Näitä asioita ei koskaan näe joulukorteissa. Näitä asioita ei koskaan näe joulunäytelmissä. 200 poikalapsen tappamista. Mitä arvelette Marian ja Joosefin ajatelleen nähtyään unessa, että heidän on lähdettävä pakolaisiksi Egyptiin lapsen kanssa. Mutta mitä arvelette, että Maria tunsikin, koska hänen poikansa takia 200 muuta lasta teurastettiin. Ette varmaan ole koskaan miettineet sitä. Oletteko koskaan kysyneet tuollaisia kysymyksiä liittyen Raamattuun? Tarkastelkaa inhimillistä puolta Raamatussa. Mutta Herodes oli päättäväinen, että tämä poika ei saa elää. Se oli ensimmäinen yritys tappaa Jeesus. Saattaa tulla yllätyksenä teille, että Jeesuksen tappoyrityksiä oli monia. Heti hänen aloitettuaan palvelutoimintansa. Kun hän alkoi toimimaan julkisesti, ihmiset alkoivat suunnittelemaan hänen tappamistaan. Koska tilanne oli mikä oli. Katsotaan erästä tappoyritystä tarkemmin.

Kyseessä olivat hänen omat sukulaisensa ja ystävänsä sekä hänen entiset asiakkaansa kotikaupungissaan Nasaretissa, missä hän teki pöytiä, tuoleja, ovenkarmeja ja ikkunankarmeja! Hänen entiset asiakkaansa, ystävänsä ja sukulaisensa yrittivät pudottaa hänet jyrkän teeltä sen vuoksi, että he eivät pitäneet saarnasta, jonka Jeesus piti. Se on aika äärimmäistä eikö vain? Tekisittekö te niin? Jos ette pidä saarnastani tänään, yritättekö pudottaa minut jyrkän teeltä? Ei, me emme käyttäydy sillä tavalla tänä päivänä. Mikä herättääkin mielenkiintoisen kysymyksen. Miksi? Se oli vain yksi saarna. Ja he olivat hänen omia ystäviään. Ihmiset jotka tunsivat hänet viimeiset 18 vuotta puuseppänä. Miksi he yrittivät tappaa hänet? No, hän oli vieraileva tähti ja hänet oli kutsuttu lukemaan Raamattua. Ja he antoivat hänelle profeetta Jesajan luettavaksi. Ja Jeesus luki kappaleen 61, jossa sanotaan: "Herran henki on päälläni." Hän luki sen tarkoituksenaan tuoda hyvät uutiset köyhille, vapauttaakseen vangitut ja tuodakseen vapauden. Voisimme ajatella, että tuohan on hieno saarna. Päinvastoin! Saarna sai kuuntelijat kauhun valtaan. Tiedättekö miksi? No, minä olen jo

kertonut syyn. He havaitsivat sen, mitä Jeesus sanoi. Ja hän sanoi: "Minä olen kuningas." [Englannin kielessä I AM = Jumala Vanhassa Testamentissa]. Minä olen Voideltu. Kreikan kielellä: minä olen Kristus [Kristus=Messias=Vapauttaja]. Hebrean kielellä: minä olen Messias.

Ja välittömästi kun yleisö kuuli, mitä Jeesus sanoi olevansa he järkyttyivät. Koska jos valtaa pitävät roomalaiset Jerusalemissa kuulisivat sen, mitä Jeesus puhui itsestään tai siitä, mitä hän väitti olevansa, roomalaiset tulisivat siihen pieneen Nasaretin kylään ja pyyhkäisisivät sen pois maailman kartalta. Siksi kansa yritti tappaa Jeesuksen. Tuossa on järkeä, eikö vain? Ihmiset olivat pelosta jäykkinä oman nahkansa puolesta. No, seuraava tappoyritys tapahtui Jerusalemissa. Siellä keskusteltiin isyydestä juutalaisten johtajien kanssa. Kyseessä on kiehtova keskustelu, joka löytyy Johanneksen evankeliumista kappaleesta 8, jos haluatte lukea sen. Ja keskustelu alkaa sillä, kun osa juutalaisista sanoi melko inhottavia asioita Jeesukselle - muuten sana juutalainen tarkoittaa henkilöä, joka tulee etelästä. Juudeasta. Se että juutalaiset tappoivat Jeesuksen, ei tarkoita, että kaikki juutalaiset tekivät niin. Eikä se tarkoita, että kaikki israelilaiset tekivät niin. Se tarkoittaa, että ihmiset etelästä, Juudeasta, tekivät sen. Ja juutalaiset sanoivat Jeesukselle tämän inhottavan lauseen: "Me tiedämme, kuka meidän isämme on." Ja kysymys tehtiin Jeesukselle sen takia, että huhut kertoivat, että Jeesus ei tiennyt, kuka hänen isänsä oli. Tiedettiin, että Maria oli raskaana ennen kuin Joosef meni avioliittoon hänen kanssaan. Jeesus oli laiton lapsi [juutalaiset eivät hyväksyneet seksiä ennen avioliittoa]. Me tiedämme oman isämme, he sanoivat. Tiedätkö sinä? Sinä et tiedä, eihän? Inhottavaa. Ja Jeesus sanoi, että kyllä tiedän, Jumala on isäni. Juutalaiset vastasivat, että Jumala on meidänkin isämme. Jeesus vastasi, että ei ole. Jeesus jatkoi: "Teidän isänne on pahalainen." Huomaatan tässä, että tämä on esimerkki siitä, miten ei saada kansansuosiota saarnaajana.

Näettekö, miten helposti hän sai ihmiset suuttumaan. Miten sinä tiedät, että pahalainen on isämme. Koska pahalainen on valheiden isä. Se on hänen äidinkieliensä - valhe. Hän aina kertoo valheita minusta. Juutalaiset sanoivat: "Aabraham on isämme." Ja Jeesus vastasi: "Ennen kuin Aabraham syntyi, minä olen [I AM]." No, tuohan on huonoa kielioppia. Hänenhän olisi pitänyt sanoa, että ennen kuin Aabraham syntyi, minä olin. Mutta hetkinen, kyllä hän sanoi, että "minä olen [I AM]." Ja jos tunnette Raamattunne, tuo on Jumalan nimi. Kun Mooses kutsuttiin Egyptiin vapauttamaan kansansa orjuudesta, hän puhui Jumalalle: "Millä nimellä minä kutsun sinua?" "Mikä on nimesi?" Jumala vastasi: "Kerro heille, että minä olen [I AM] kutsui sinut." Ja välittömästi he nostivat kiviä maasta ja aikoivat kivittää Jeesuksen, tämä siis on luettavissa Johanneksen 8:ssa, koska puuseppä Nasaretista väitti olevansa Jumala. Se on ilkeää. He halusivat kivittää Jeesuksen, koska he odottivat Jumalan tulevan tuomitsemaan tilanteen. Kuunnelkaa mitä tuo mies puhuu. Sain kirjeen vuosia sitten ja siinä sanottiin: "Hyvä herra Pawson. Ostin jokin aika sitten kasettisi ja oletin sen sisältävän gospel-musiikkia. Olin hyvin pettynyt, koska siinä ei ollut musiikkia lainkaan. Olen kuitenkin kuunnellut koko kasetin ja te olette kertoneet siinä koko ajan minusta." Hän sanoi, että minä olen Kristus. Minä olen tullut pelastamaan maailman. Ja hän jatkoi samaa rataa 14 sivun verran. Hyvää kielioppia ja hyvää kirjoitusta. Siinä meillä on mies kaupungista ja hän väittää olevansa maailman pelastaja. Mikä on teidän reaktionne tuollaiseen? Vaimoni luki sen ja pudisti päätään surullisena ja sanoi: "Voi mies raukkaa." Mitä te ajattelisitte, jos puuseppä Nasaretista sanoisi teille tuollaista. Se vastaa autokorinkorjaaja Wickumista tänä päivänä. Joka väittää olevansa Kristus. Eipä ihme, että hänet yritettiin kivittää.

Siellä oli ainakin viisi yritystä tappaa Jeesus. Hänet yritettiin työntää jyrkänteeltä ja hänet yritettiin kivittää monesti. Ja kuitenkin hän pääsi joka kerralla karkuun. Kuinka hän sen teki? En tiedä sitä. Se oli pelkkää läsnäoloa [presence]. Hän siis kohtasi väkijoukon ja jotenkin onnistui pääsemään karkuun. Ja ihmiset epäonnistuivat yrityksessään. Mutta sitten tuli se päivä, jolloin Jeesus sanoi, että hänen on mentävä Jerusalemiin. Ja Jeesus tiesi, kuinka monet ihmiset hän oli saanut siellä raivon valtaan. Hän tiesi, että monet fariseukset vihasivat häntä, koska hän ei noudattanut heidän sapattilakiaan. Fariseukset olivat jo suunnittelemassa Jeesuksen tappamista. Jeesus tiesi, että Jerusalemissa oli paljon pappeja, jotka kutsuivat itseään saddukeuksiksi, he olivat menettäneet paljon rahaa Jeesuksen käytöksen takia. Jeesus tiesi, että roomalaiset valloittajat tarkkailivat jokaista henkilöä, jolla oli mukanaan kannnattajajoukko ja joka voisi tuoda kansalle vapauden. Tarkastelkaa koko kuvaa Jerusalemissa tuohon aikaan. Mihin ryhmään teidän mielestänne Jeesus sopisi? No vastaus on tietenkin, että hän ei sovi mihinkään niistä. Olisko hän vapaustaistelija ja sotisi heidän puolellaan valloittajia vastaan? Oli aikoja, jolloin näytti siltä, koska aika

ajoin hän lounasti veronkerääjien kanssa, jotka kysyivät häneltä, että tulisiko heidän maksaa veronsa keisarille. Jeesus vastasi heille, että kyllä. Tämä kolikko kuuluu keisarille, joten maksakaa hänelle. Oliko hän yhteistyöntekijä? Ei. Koska Zakarias, veronkerääjä, lopetti toimintansa ja saddukeukset menettivät temppelissään rahaa sen vuoksi. Liittyikö Jeesus fariseusten joukkoon uskonnolliseen ryhmään? Ei. Jeesus ei kuulunut mihinkään ryhmään, mutta hänellä oli valtava kannattajajoukko mukanaan.

Tuhannet ihmiset tekivät mitä tahansa hänen puolestaan. Jeesus valitsi tilanteet hyvin huolellisesti ja kyseessä oli ensimmäisen pääsiäisjuhlan aika juutalaisessa kalenterissa, suunnilleen meidän pääsiäisen aikamme, jolloin jokaisen miespuolisen juutalaisen oli mentävä Jerusalemiin juhlimaan. Mikä tarkoitti sitä, että ainakin kaksi miljoonaa juutalaista vaelsi Jerusalemiin kyseiseen juhlaan. Ja koska ei ollut olemassa hotelleja eikä majoitusta, he leiriytyivät Mount Olives -vuoren rinteille. Ja suurin osa noista Mount Olives -vuorelle leiriytyneistä oli galileasta. Heidän joukossaan Jeesus oli erittäin suosittu. He yrittivät tehdä Jeesuksesta kuningasta sen jälkeen, kun Jeesus oli ruokkinut 5000. Huomaattekoo, että on kehittymässä erittäin jännittynyt tilanne Jerusalemissa. Pääsiäisjuhlan aikaan Pontius Pilatus, joka oli nyt Rooman imperiumin Lähi-Idän hallitsija, tuli Jerusalemiin Cesareasta, missä hän asui ja toi mukanaan tuhansia sotilaita. Ja koska roomalaisia ei sallittu temppelissä, siellä oli omat joukkonsa. Se oli nimeltään temppelivartiosto, joka toimi siellä puolustajana. Temppelin omat turvallisuusjoukot. Ja Jerusalem oli hyvin jännittynyt joka kerralla, kun siellä oli juhla-aika. Koska siellä oli tuhansia galilealaisia leiriytyneenä Mount Olives -vuorelle. Sitten siellä oli kaikki ne muut juutalaiset, jotka asuivat Juudeassa ja muualla. Paikka on täpösen täynnä ihmisiä. Sotilaita on joka puolella, jotka odottivat kipinää joka sytyttäisi mellakan väkijoukossa. Ja tämä oli juuri se hetki, jonka Jeesus oli valinnut esiintymispäiväkseen, joka saattaisi hyvinkin muuttua kapinaksi.

Ja Jeesus täysin tietoisesti valitsi aasin ja ratsasti Jerusalemiin. Huomaattekoo, että tekemällä niin, hän allekirjoitti oman kuolemantuomionsa. Hän todella teki sen tietäen sen. Jos ette ole jo havainneet sitä, opetuslapset tiesivät sen jo ennen kuin hän puhui heille. Kun hän sanoi opetuslapsilleen: "Mennään Jerusalemiin juhlaan." Tuomas sanoi alakuloisena: "Mennään vaan hänen kanssaan ja kuolla hänen kanssaan." Vanha kunnon Tuomas - syntynyt optimistiksi. "Mennään ja kuolla hänen kanssaan." Tuomas tiesi, että jos Jeesus näyttäisi naamansa tuossa juhlassa, se olisi hänen loppunsa. Mutta Jeesus ratsasti juhlaan aasilla - ja nyt me ymmärrämme, mitä ihmiset puhuivat ja mitä he tarkoittivat. Ihmiset nimittäin heittivät vaatteensa hänen aasinsa eteen ja heiluttivat palmunoksia vastaanottaakseen Jeesuksen. Teidän täytyy tietää, että ihmiset tekivät sillä tavalla aina, kun he vastaanottivat valloittavan kuninkaan. He eivät tehneet sitä kenellekään toiselle. He tekivät sen kuninkaalle, joka toisi ihmisille rauhan ja vapauden. Siksi he heittivät takkinsa aasin eteen, kun Jeesus ratsasti. Ihmiset ottivat palmunoksia puista ja huusivat: "Hoosianna, hoosianna, hoosianna." Se on pieni kaunis sana, eikö vain. Se tarkoittaa: "Vapauta meidät!" "Pelasta meidät nyt!" "Sinä voit sen tehdä, me olemme kanssasi!" "Vapauta meidät!" Se oli vapaustaistelijoiden tunnuslaulu. Ja galilealaiset ajattelivat, että heidän sankarinsa, Jeesus, vihdoin ja viimein tekisi sen. Jeesus ei ole taistellut tai sotinut kolmeen vuoteen, mutta nyt hän tekisi sen. Me olemme kanssasi. Ja he huusivat: "Hoosianna, hoosianna, hoosianna..." Se on vapaustaistelijoiden tunnushuuto. Ja he kaikki olivat väärässä.

He kaikki olivat ymmärtäneet Jeesuksen täysin väärin. Ensinnäkään he eivät olleet havainneet asiaa. Se on hirvittävän tärkeää. Kuningas joka tulee valloittamaan ja vapauttamaan kansan, ratsastaa aina hevosella. Ja yleensä valkoisella hevosella. Ja kun Jeesus tulee uudelleen taivaasta, hän tulee ratsastaen valkoisella hevosella. Mutta hän tuli ensimmäisen kerran ratsastaen aasilla. Koska hän tuli rauhassa. Jopa profeetat tiesivät sen. Ja he eivät havainneet, että kun he lähestyivät Jerusalemiä, Jeesus itki. Kyyneleet valuivat hänen poskillaan. He ajattelivat, että hän on niin onnellinen. He seurasivat häntä, kun Jeesus sanoi: "Jerusalem, Jerusalem, kuinka minä olisin niin mielelläni, kuin kanaemo, kerännyt teidät siipieni suojaan. Mutta te ette tulleet." He eivät tulleet. Koska siellä missä Jeesus oli valtavan suosittu, galilealaisten parissa pohjoisessa, hän oli toisaalta äärimmäisen vihattu toisaalla, etelässä. Aina kun Jeesus tuli, hän jakoi kansan. Ja hän käveli ansaan. Ratsasti ansaan.

Ja kun hän tuli Jerusalemin portille, minä olen kävellyt palmusunnuntaina kaksi mailia Bethanysta Jerusalemiin tuhansien muiden pyhiinvaeltajien kanssa, olen tehnyt sen palmusunnuntaina, paahtavassa auringonpaisteessa. Ja kun tulimme viimeiselle kukkulalle ennen porttia, leijonaportille, siihen on veistetty

leijonan kuvia kivistä, kun tulin sille portille, muistan mitä Jeesus teki. Hän kääntyi vasemmalle. Sen sijaan että hän olisi kääntynyt oikealle. Ja väkijoukko hiljeni. Kansa oli hurrannut koko matkan kukkulalle: "Hoosianna, hoosianna, hoosianna. Vapauta meidät!" Ja hän kääntyy vasemmalle!

Tietenkään te ette ymmärrä sen merkitystä, mutta antakaa kun selitän teille. Kun tulet Jerusalemin portille sen oikealla puolella oli roomalaisten sotilastukikohta. Siellä oli Pontius Pilatus joukkoineen. Vasemmalla on juutalaisten temppeli. Ja Jeesuksella oli ruoska, hän oli saanut sen jostain, pitääkseen aasinsa tiellä. Tietenkään he eivät tienneet, että hänellä oli ase. Hänellä ei ollut edes tikaria, mutta hänellä oli ruoska. Ja hän kääntyi vasemmalle. Temppelille johtavalle tielle. Ja se oli toinen kerta kun hän teki niin. Ja hän puhdisti temppelin puhtaasta vihasta. Kaikista sinne kerääntyneistä rahanvaihtajista. Kuinka te kehtaatte muuttaa isäni talon varkaiden teltaksi. Tämän oli tarkoitus olla rukouksen talo - kaikille kansakunnille! Heti kun ihmiset lähestyivät sitä, te otatte heidän rahansa heiltä. Näettekö, into Jumalan talon puolesta kulutti hänet. Tottakai tämä oli viimeinen pisara. Ihmiset hylkäsivät hänet. Heidän toivonsa vapaudesta oli pettymys ja palmusunnuntai oli kääntynyt katastrofiksi. Kansa odotti hänen karkottavan roomalaiset, mutta sen sijaan hän ruoskikin juutalaisia. Näettekö nyt. Muutaman päivän päästä kansa huusi: "Ristiinnaulitse hänet. Me haluamme Barabbaksen [vapaaksi]." Me haluamme taistelijan. Me haluamme johtajan joka johtaa meidät roomalaisia valloittajia vastaan. Tämä Jeesus on hyödytön. Hän vain ruoskii juutalaisia. Ja seuraavien päivien ajan Jeesus oli kansan parissa yhä suosittu, mutta kansa oli hämmennyksen vallassa. Milloin hän tekee sen?

Siinä vaiheessa häneltä kysyttiin, pitäisikö kansan maksaa veroa keisarille. Ja häneltä kysyttiin paljon muitakin kysymyksiä seuraavien päivien aikana. Jokainen odotti, mikä olisi hänen seuraava siirtonsa. Ja viranomaiset tarkkailivat Jeesusta hyvin tarkasti. Koska siinä meillä oli mies, jolla oli tuhansia seuraajia pohjoisesta leiriytyneenä hänen kanssaan ja hän on Jerusalemissa, joka on täynnä ihmisiä sotilaiden yrittäessä pitää yllä järjestystä. Roomalaiset tarkkailivat häntä, jos hän vaikka aloittaisi kapinan tai vallankaappauksen. Ja temppelivartiosto sekä papit tarkkailivat häntä tekisikö hän sen uudelleen ja ryöstäisi heiltä kaikki rahat. Jokainen katsoi Jeesukseen. Temppeliviranomaiset pitivät salaisen kokouksen, jossa päätettiin, että tästä miehestä on päästävä eroon. Hänen on kuoltava. Hän voi tuhota koko kansakunnan. Hän voi vallata temppelin, hän voi aloittaa kapinan. On parempi, että yksi mies kuolee kuin että roomalaiset tuhoavat koko kansakunnan. Olette kuulleet näitä väitteitä, ettekö olekin? Oliko Naton tarpeellista mennä Kosovoon? Auttavatko he todella ihmisiä siellä? Jännitteet Lähi-Idässä. Mikä olisi oikea tapa toimia? Mutta suosittua johtajaa on tarkkailtava erittäin tarkkaavaisesti. Joten he päättivät tappaa hänet.

Mutta heillä oli kaksi isoa ongelmaa. Ongelma numero yksi: he eivät saaneet häntä kiinni. Koska hänen ympärilleen oli aina kerääntyneenä hänen seuraajansa. Jeesus oli aina väkijoukossa ja jos hänen kimppuunsa käytäisiin julkisesti, tiedettiin, että siitä seuraisi taistelu ja mellakka. Ja monet saisivat surmansa. Joten hänen kimppuunsa ei voida käydä päivän valossa, mutta missä hän viettää yönä.

Kukaan ei tiedä. Hän näyttää katoavan jonnekin kaupungista illalla eikä kukaan tiedä, missä hän viettää yönä. Se oli ongelma numero yksi, jonka ratkaisisi yksi hänen seuraajistaan. Koska eräs apostoli, Juudas, oli jo ymmärtänyt, että koko tilanne on menossa kohti katastrofia. Ei ollut enää mitään tehtävissä, että Jeesus pääsisi sieltä elävänä ulos. Ja Juudas oli mies, joka rakasti rahaa. Hän oli opetuslasten rahastonhoitaja ja sanottiin, että hän auttoi keräämään varoja opetuslapsille. Hän oli mies, jolla oli heikkous. Hän seurasi Jeesusta, hän jätti työnsä, hän paransi ihmisiä Jeesuksen nimessä, hän saarnasi kuningaskunnasta Jeesuksen nimessä, hän teki kaikkea sitä! Mutta hänen luonteessaan oli vakava aukko. Hän rakasti rahaa aivan liian paljon. Hän ajatteli, että tämä kaikki on tulossa päätökseensä ja että minun on paras lähteä tästä ulos vielä kun voin. Voisinko hankkia hieman käteistä samalla? Olen antanut tälle työlle kolme vuotta, joten voisinko saada siitä jonkin korvauksen. Ja hän keksi ratkaisun. Hän tiesi, että Jeesukseen ei päässyt käsiksi kuin yöaikaan, koska väkijoukko ympäröi hänet päivällä. Joten hän meni temppeliviranomaisten luokse ja sanoi: "Minä kerron missä Jeesus viettää yönä." Seuratkaa vain minua ja minä suutelen häntä. Mikä suudelma. Hän sai 30 hopearahaa, joka oli orjan hinta. Joten hän sai jotain siitä. Kun hän ymmärsi, mitä oli tehnyt, hän heitti ne rahat takaisin ihmisille. Hän meni ja hirtti itsensä. Joten heidän ensimmäinen ongelmansa oli ratkaistu. He saivat hänet.

Ja he menivät kesken juhlien paikkaan, jossa Jeesus omasta tahdostaan, pysyi kiinniotettavissa. Jeesus otettiin kiinni. Nyt heillä oli toinen ongelma edessään, joka oli isompi. Kuinka he voisivat perustella kansalle, mitä olivat tehneet. Oli olemassa vain yksi tapa - heidän tuli julkisesti todistaa, että Jeesus oli syyllinen vakavaan rikokseen. Rikokseen, josta oli seurauksena kuolema. Se oli ainoa tapa, jolla he pystyisivät perustelemaan omalletunnolleen ja kansalle sen, mitä ovat tekemässä. Jos he voivat perustella kansalle, että hän ansaitsee kuoleman, silloin kansa ei kapinoi. Kuinka se tehdään? He alkoivat käymään läpi juutalaisten lakia, josta löytyi 15 asiaa, joiden seurauksena on kuolema. Monet niistä ovat seksuaalirikoksia: aviorikos - siitä sai kuolemanrangaistuksen. Seksi avioliiton ulkopuolella. Buggery - seksin harjoittaminen eläimen kanssa. Juutalainen laki sanoo, että rangaistuksena on kuolema. Insesti - seksi lapsen kanssa - seurauksena on kuolemanrangaistus. Mutta he eivät voineet osoittaa Jeesuksen tehneen yhtäkään seksuaalirikosta. Sitten oli väärien jumalien palvominen - polvistuminen jumalan kuvan edessä tai väärien jumalien palvominen. Jeesuksen ei tiedetty tehneen mitään sellaista. He etsivät epätoivoisesti lainkohtaa juutalaisesta laista, josta on seurauksena kuolema. Ja he löysivät yhden. Vain yhden josta on seurauksena kuolema. Se oli syyte Jumalan pilkasta. Syy miksi Salman Rushdie piileskelee tällä hetkellä Lontoossa on aivan sama. Koska Mooseksen laki ja muslimilaki ovat identtisiä tässä kohdassa. Jumalan pilkka - kuolema. Joten he kokosivat todistajia ja pitivät salaisen oikeudenkäynnin keskellä yötä saadakseen sen päätökseen ennen kuin juhla alkaa. Joten siellä pidettiin salainen oikeudenkäynti keskellä yötä ja jokaiselta todistajalta kysyttiin olivatko he kuulleet Jeesuksen koskaan tehneen Jumalan pilkkaa.

Ongelma oli siinä, että todistajat eivät päässeet yksimielisyyteen. Sanoiko hän koskaan olevansa Jumala? No, ei aivan noilla sanoilla. Hän sanoi, että minä olen elämän leipä. Minä olen hyvä paimen. Minä olen portti. Minä olen ylösnousemuselämä. Se kyllä kuulostaa siltä, että hän käyttää Jumalan nimeä. Hmm, ja he eivät saaneet selvää näyttöä Jumalan pilkasta, koska juutalainen laki sanoo, että kaksi tai kolme todistajaa ovat yhtä mieltä asiasta. Heillä ei ollut näyttöä siitä. Joten tuomari, ylipappi, teki laittoman teon. Se oli laitonta juutalaisen lain mukaan aivan kuten se on laitonta brittiläisen lain mukaan. Hän pakotti jonkun todistamaan jotain julkisesti ääneen. Vangitulla tai syytetyllä on oikeus pysyä vaiti. Mutta ylipappi sanoi Jeesukselle: "Minä kysyn sinulta Jumalan nimessä. Oletko sinä, Kristus, elävän Jumalan Poika?" Ja Jeesus sanoi: "Minä olen. [I AM = Jumala]." Minä olen [I AM = Jumala]. Ja ylipappi huudahti: "Tapaus on selvitetty. Hän myönsi olevansa Jumala." Heillä oli 70 todistajaa kuuntelemassa, koska he olivat onnistuneet saamaan kokoon monia juutalaisia kirjaoppineita ja saddukeuksia. Ja ylipappi julisti, että meillä on 70 todistajaa ja te kaikki kuulitte, mitä hän sanoi. Kuolema! Kuolema!

Nyt heillä oli edessään lisää kaksi muuta ongelmaa. Seuraava ongelma oli siinä, että roomalaiset eivät sallineet kuolemantuomiota. Heidän, roomalaisten, piti laittaa tuomio käytäntöön. Joten heidän täytyi saada Pontius Pilatus käsiinsä, koska hän oli nukkumassa siihen aikaan aamulla. Ja Pilatuksella oli hyvä vaimo, joka oli ainoa asia hänessä, joka oli hyvää. Ja vaimo sanoi miehelleen: "Jos he ovat näin epätoivoisia saadakseen tämän miehen hengiltä, sinä joudut itsekin siinä vaikeuksiin." Joka tapauksessa Pilatus tuli heidän oikeudenkäyntiinsä. Nyt juutalaisilla oli edessään toinen ongelma - Jumalan pilkka ei ole rikos roomalaisen lain mukaan. Se on rikos juutalaisen lain mukaan, mutta ei roomalaisen. Miten tämä ongelma ratkaistaan? Miten he saavat roomalaiset laittamaan käytäntöön kuolemantuomion rikoksesta, jota ei edes ole olemassa heidän lakinsa mukaan? Jeesus ei ollut rikkonut roomalaisten lakia. Joten juutalaiset muuttivat syytettä Jumalan pilkasta maanpetokseen. He muuttivat Jeesuksen suullista lausuntoa siitä, että hän oli Jumala siihen, että hän oli juutalaisten kuningas. Se on vastoin roomalaista lakia. Koska roomalaiset olivat jo nimittäneet Herodeksen ja hänen poikansa kuninkaakseen tuolle alueelle. Ja Pilatus tiesi, että Jeesus oli täysin syytön. Hän tiesi sen. Mutta Pilatuksellahan oli oma historia taustallaan. Hän oli kerran ollut orja ja hän oli itse oppinut mies ja raivannut tiensä siihen asemaan, joka hänellä oli. Mutta hän oli siis öykkäri. Monet entiset orjat saattavat muuttua öykkäreiksi. Ja hän oli yksi. Ja hän ajoi omaa asiaansa kerta toisensa jälkeen ja kerran hän halusi tuoda Jerusalemiin uudet vesikourut, mutta koska häneltä itseltään loppui rahat, hän lainasi rahat temppelistä. Häneltä loppui käteinen ja hän ajatteli, että noilla papeilla temppelissään on paljon rahaa - minä lainaan heiltä. Ja hän siis otti temppelirahaston, Jumalan rahaston, ja rakensi sillä vesiputkiston. Se aiheutti kapinan. Siinä yhteydessä hän ristiinnaulitsi 3000 juutalaista. Kun joku aiheutti Pilatukselle harmia, hän ristiinnaulitsi tämän.

Se on Pilatus. Ja nyt hän kohtaa Jeesuksen: "Oletko sinä kuningas?" -Niinhän sinä sanot. -Sinä tiedät totuuden. -Totuus, mikä on se totuus? Ja vastaus seiso siinä 6 jalkaa hänen edessään - Jeesus oli totuus. Oikeuden istunto jatkui eikä Pilatus päässyt asiassa eteenpäin. Joten hän päätti lähettää hänet Herodeksen luokse. Herodes oli myös Jerusalemissa juhlan vuoksi ja hän oli mies, joka oli tappanut Jeesuksen serkun - Johannes-kastajan. Kun Jeesus seiso Herodeksen edessä, hän ei sanonut sanaakaan. Mikä on pahin asia, mikä ihmiselle voi tapahtua? Pahin asia on se, kun seisot Jeesuksen edessä, eikä hänellä ole sinulle mitään sanottavaa. Sinulle ei ole toivoa, jos Jeesus ei halua puhua sinulle. Hän ei puhunut sille ketulle - sille ketulle. Joten Herodes lähetti hänet takaisin Pilatuksen luokse. Pilatus teki kaikkensa päästäkseen eroon ongelmasta. Minä ruoskitutan hänet. Niinpä häneltä revittiin vaatteet ja hänet ruoskittiin. Ruoska oli väline, johon oli sidottu metallikuulia nahkanyöreihin, niiden päähän, ja sellainen repii lihasi palasiksi. Ja Jeesus siis ruoskittiin eikä ainoastaan ruoskittu vaan sotilaat sylkivät hänen päälleen ja laittoivat orapihlajakruunun hänen päähänsä ja violetin (purple) viitan hänen ylleen ja työnsivät hänet ulos. Ja Pilatus sanoi, että minä ruoskitutan hänet - katsokaa häntä. Halveksunnan kohde. Katsokaa häntä - köyhä, heikko mies. Koko kansa huusi: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Pilatus sanoi, että hyvä on, katsotaan mitä voin tehdä.

Te tiedätte, että minä vapautan yhden vangin jokaisen pääsiäisen aikaan, teitä miellyttäkseni. Anna teille vaihtoehdon. Tässä kohdassa tulemme historian erääseen suurimpaan ironiaan. Mies, jonka hän valitsi Jeesuksen rinnalle oli nimeltään Barabbas. Mutta tuolla miehellä oli ensimmäinenkin nimi - Jeesus. Ja siinä meillä on se, mitä jotkin Raamatun käännökset myös kertovat: "Jeesus Barabbas, vapaustaistelija." Barabbas tarkoittaa isän poikaa. Eikö tämä ole ihmeellistä? Tätä vapaustaistelijaa kutsuttiin nimeltä Jeesus isänpoika. Ja nyt Pilatus kysyy kansalta: "Kumman näistä kahdesta haluatte vapautuvan?" Ja kansa sanoi, että me haluamme sen, joka taistelee. Tämä Jeesus ei ole hyödyllinen meille. Me luulimme hänen olevan hyödyllinen, mutta hän olikin pettymys. Me otamme tuon toisen. Barabbas oli ensimmäinen mies joka jäi eloon siksi, että Jeesus kuoli. Mutta hän oli ensimmäinen miljoonista. Lopulta Pilatus sanoi, että minä pesen käteni tästä miehestä. Te saatte tehdä hänelle mitä haluatte. Me haluamme ristiinnaulita hänet. Hyvä on. Vieköö hänet, minä pesen käteni tästä. Pilatus ei tiennyt, että hänen nimensä jää tuon takia historiaan. Minne tahansa kristinuskko meneekin, siellä ihmiset julistavat uskoaan kahden ihmisen nimen kautta: naisen joka synnytti Jeesuksen ja miehen joka tappoi hänet: "Joka hedelmöittyi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta ja joka kuoli Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin ja haudattiin." Pilatus on maailmankuulu. Tiedätkö, mitä hänelle luultavasti tapahtui. Hän öykkäri yhä uudelleen ja uudelleen ja lopulta hänet syrjäytettiin. Ja hän rakensi itselleen merenrantamökin - eläkepäiviään varten. Pienessä kylässä nimeltään Pompeii. Ja vuonna 1879, te näitte mitä siellä tapahtui - se oli eilenillalla uutisissa. Pompeii - Pilatus. No he ottivat hänet. Minun täytyy kiirehtiä.

He ristiinnaulitsivat hänet klo 9 aamulla. He ottivat hänen vaatteensa, ristiinnaulitsivat hänet ja nostivat ristin pystyyn. He pakottivat hänet kantamaan ristiään katuja pitkin. Hänen kätensä oli sidottu vaakapuihin kiinni niin, että kun hän kaatui, hän kaatui naamalleen. Hän ei voinut suojata itseään. Tumma mies nosti ristin ylös, hänellä oli pakonomainen tarve tehdä niin. Hän kantoi sitä yhden mailin roomalaisen lain mukaan. Ja tiedätkö, että tuosta miehestä tuli Rufuksen ja Aleksanterin isä. He olivat kristittyjä poikia, joista tuli saarnaajia. Kiehtovaa eikö totta. Sitten he tuliva Golgatalle, kukkulalle, joka näyttää pääkallolta. Ja naulasivat hänet klo 9 aamulla. Hänet naulattiin kuuden tunnin ajaksi. Ensimmäiset kolme tuntia hän oli huolissaan muista. Ja sää oli melko valoisa eikä se ollut kovin kurjaa aluksi. Joten Jeesus oli huolissaan muista ihmisistä. Hän oli huolissaan sotilaista, jotka uhkapelasivat hänen vaatteistaan. Hän sanoi: "Isä, anna heille anteeksi. He eivät näe sitä. He eivät tiedä, että he ovat tappamassa poikaasi." He syyllistyivät kammottavaan rikokseen, jonka nimi on jumalantappo. He tappoivat Jumalan. He eivät tienneet sitä. Anna heille anteeksi. Minä uskon, että he saivat anteeksi. Minä en usko, että Jeesuksella oli rukouksia, joihin hän ei olisi saanut vastausta. Sitten hän oli huolissaan äidistään. Hänellä oli ollut vaikeuksia koko elämänsä ajan Jeesuksen takia. Ja hän tiesi mitä oli edessä. Koska silloin kun Jeesus oli pieni poika ja hän oli vienyt Jeesuksen temppeliin, siellä oli vanha mies iloissaan sanonut, että nyt voin kuolla onnellisena, minä olen nähnyt hänet. Mutta tuo mies sanoi äidille: "Miekkä on lävistävä sinun sydämesi." Ei tulisi olemaan helppoa olla tämän pojan äiti. Ja ristillä Jeesus sanoi ainoalle opetuslapselleen, joka enää oli paikalla. "Johannes, huolehtisitko äidistäni. Johannes, hän on nyt äitisi.

Äiti, tässä on nyt poikasi." Ja tarina kertoo, että sillä minuutilla Johannes vei hänet pois paikalta. Joten hän ei nähnyt poikansa kuolevan. Hän vei hänet kotiinsa.

Sitten hän oli huolissaan myös rikollisesta, joka oli hänen vierellään. Kuoleva murhamies, joka oli ristillä hänen kanssaan. Ja kuoleva varas, joksi häntä kutsumme. Tämä mies katsoi Jeesukseen ja sanoi toiselle kollegalleen toisella ristillä: "Tiedätkö, me ansaitsemme tämän. Tuo mies ei. Hän on syytön." Hän ei ole tehnyt mitään väärää. Ja varas katsoi Jeesuksen pään yläpuolelle kirjoitettua tekstiä, jossa kerrottiin syyte kuolemantuomioon. Se oli siis pieni kyltti jossa luki: "Murhaaja, varas..." Ja mitä tahansa. Jeesuksen rikos: "Juutalaisten kuningas". Ja kansahan sanoi Pilatukselle, että älä kirjoita "juutalaisten kuningas" vaan kirjoita, että hän sanoi olevansa juutalaisten kuningas. Ja Pilatus sanoi: "Sen minkä kirjoitin, sen kirjoitin." Se oli yksi pieni ryöpsähdys rohkeutta, jonka hän osoitti. Ja tämä mies katsoi kylttiä ja sanoi, että uskon sinun olevan kuningas ja että sinä tuot kuningaskunnan. Hän sanoi sen siis kuolevalle miehelle ristillä. Ja hän sanoi Jeesukelle, että minä pyydän sinulta yhtä asiaa: "Kun sinä perustat kuningaskuntasi, löytyisikö sieltä paikka myös minulle?" Jeesus sanoi, että vielä tänään me olemme yhdessä. Tänään, ei jossain kaukaisessa tulevaisuudessa. Tänään. Ja sitten klo 12 koko näyttämö muuttui. Ja Jeesuksesta tuli huolestuneempi itsestään. Hän oli ollut huolestunut muista, mutta nyt kärsimys oli käymässä kovemmaksi. Taivas meni mustaksi ja paksut, paksut pilvet peittivät auringon. Ja tuli pimeää kuin keskiyöllä. Ja sitten Jeesus sanoi, että minä olen janoinen. Olisitko sinä? Ja he kiusasivat häntä antamalla hänelle etikkaa juotavaksi, mikä tekee janon vain kovemmaksi. Eikä se sammuta janoa lainkaan. He tarjosivat hänelle sappea, joka on eräänlaista huumaaavaa ainetta kivun lievittämiseksi. Hän kieltäytyi siitä. Hän ei halunnut lievittää kipua. Mutta hän oli janoinen.

Ja sitten hän huusi ääneen: "Jumalani, Jumalani, miksi?" Miksi? Oletteko te koskaan sanoneet niin ääneen? Oletteko koskaan ihmetelleet, että missä Jumala on? Kun asiat menevät kammottavalla tavalla pieleen. Missä oli Jumala kun juutalaisia kuljetettiin kaasukammioihin Auschwitzissa? Missä on Jumala nyt, kun meillä on kaikki nämä pakolaiset. Kun yritämme pelastaa heidän henkensä. Missä on Jumala? Mitä hän tekee? Miksi olet sallinut sen Jumala? Jos koskaan tuo kysymys on aiheellinen, se oli silloin, kun Jeesus roikkui ristillä. Hänestä tuntui, että Jumala oli jättänyt hänet täysin yksin. Pelkkää yksinäisyyttä. Kerron teille tänään, miltä hänestä tuntui. Ja lopulta hän huusi: "Se on täytetty." Se on ohi. Se on ohi. Tarkastellaan tuota tänään ja kysytään itseltämme: "Mitä hän tarkoitti?" Mikä oli ohi? Mikä oli täytetty? Mikä oli valmis? Ja viimeiset sanat, jotka hän sanoi ristillä oli rukous, jonka hän oli oppinut äitinsä polvella. Jokainen juutalainen äiti opettaa hyvän yön rukouksen ennen kuin he käyvät nukkumaan. Se on jae psalmista 31, jae 6: "Sinun käteesi minä annan henkeni, sinä, Herra, lunastat minut, sinä uskollinen Jumala." Ja Jeesus muisti rukouksen äitinsä polvelta. Hän lisäsi vain yhden lisäsanana: isä. Abba, isä, sinun käteesi minä annan henkeni. Ja hän oli poissa. Hän oli itse asiassa sanonut, että kukaan ei ota elämäni minulta. Minä annan sen. Minä päätän tehdä niin. Hän ei ollut uhri. Ja tulemme näkemään sen tänään.

Siinä on siis hänen kuolemansa tarina. Vielä pitää lisätä yksi asia, joka on palanen siihen mysteeriin, miksi hän kuoli. Ja miten hän kuoli. Ruumiit piti saada alas ristiltä ennen kuin sapatti alkoi, mikä oli vain kolmen tunnin päässä siitä, kun hän oli kuollut. Joten Pilatus määräsi sotilaiden tarkistavan, että ruumiit todella olivat ruumiita. Että he olivat kuolleita. Ja he siis murskasivat kahden varkaan jalat. Ja he kuolivat niin nopeasti. He tulivat Jeesuksen luokse ja hän näytti jo olevan kuollut. Hän roikkui siinä. Mutta varmistaakseen asian yksi sotilaista työnsi keihäänsä hänen kylkiluunsa alta hänen sydämeensä. Se oli nopein tapa varmistua asiasta. Kylkiluiden alapuolelta suoraan sydämeen. Ja Johannes näki mitä merkillistä seuraavaksi tapahtui. Hänen kyljestään purskahti verta jota seurasi purskahdus vettä. Ja Johannes on kirjoittanut sen muistiin. Hän oli siellä. Hän näki sen. Mutta vasta tällä vuosisadalla me ymmärrämme, mitä se tarkoitti. Se on erittäin epätavallista mitä siinä tapahtui. Hyvin hyvin harvinaista. Se tarkoittaa, että Jeesus kuoli revenneeseen sydänpussiin [pericardium]. Tai yksinkertaisesti sanottuna: hän kuoli murtuneeseen sydämeen. Hänen sydämensä tappoi hänet. Ei risti. Ja tänään kerron teille, mikä mursi hänen sydämensä. Koska siihen hän kuoli. Vain kuusi tuntia ristillä oltuaan. No, minun täytyy koota ajatuksia hieman tältä aamulta. Halusin käydä tämän tarinan kanssanne, koska halusin teidän ymmärtävän, että se todellisuudessa tapahtui ja miksi se tapahtui. Ja jos Jeesus riippui ristillä kuusi tuntia, ehkä seurakunta voi miettiä sitä hieman pitemmän ajan kuin 20 minuuttia. Jotkut pitävät kolmen tunnin saarnoja

hyvänä perjantaina. He katsovat Jeesusta kolme tuntia. Jeesus sanoi opetuslapsilleen Getsemanessa, ettekö voineet katsoa minua edes yhtä tuntia. Mutta nyt minun pitää lopettaa.

Mikä on teidän reaktionne tähän tarinaan? On olemassa neljä erilaista tapaa reagoida inhimillisellä tasolla. Ensimmäinen: välinpitämättömyys. Ei voisi vähempää kiinnostaa. Kun ajoin tänne, täältäpäin tuli satoja autoja ja vain muutama tuli tännepäin. Meidän puoleinen tieosuus oli vapaa kun vastaantulavalla kaistalla oli ruuhkaa. Minne te kaikki menette? Ettekö te välitä? Tämä on pyhä päivä ei lomapäivä. Teillä ei olisi lomapäivää ellei Jeesus olisi kuollut. Oletteko niin välinpitämättömiä? Ajatteletteko te vain, että minne menisimme, mitä tekisimme ja kuinka pitäisimme hauskaa? Ettekö välitä? Vain kourallinen ihmisiä tässä osavaltiossa välittää tästä tarinasta. Me olemme vain niin välinpitämättömiä sille. Enkä voi olla ajattelematta runoa, jonka opin vuosia sitten. Runo on nimeltään välinpitämättömyys. Sen on kirjoittanut pastori William Kennedy. Hän oli ensimmäisen maailmansodan aikana kenttäpastori ja hänet tunnettiin tupakkipiippu-Willynä, koska hänellä oli tapana antaa tupakkipiippuja sotilaille. Tämä on hänen runonsa: "Kun Jeesus tuli Golgatalle, he ripustivat hänet puuhun. He löivät suuret naulat käsien ja jalkojen läpi ja tekivät ristinpuun. He laittoivat hänelle kruunun piikkipensaasta. Punaiset olivat hänen haavansa ja syvät. Sillä ne olivat julmia ja raakoja aikoja, jolloin ihmisen liha oli halpaa. Kun Jeesus tuli Birminghamiin, hänen ohitseen kuljettiin. He eivät halunneet kuunnella häntä. Hänet jätettiin kuolemaan. Jos ihmiset olisivat muuttuneet hellemmiksi, he eivät olisi sallineet hänelle tuskaa. He vain menivät hänen ohitseen kadulla ja jättivät hänet sateeseen. Ja siltikin Jeesus itkien anoi: "Anna heille anteeksi. Sillä he eivät tiedä, mitä tekevät." Ja yhä sade lakkaamatta kasteli hänet läpimäräksi. Väkijoukot menivät koteihinsa eikä jäänyt sieluakaan katsomaan. Kun Jeesus kumartui muuria vasten. Ja itki ristinpuun tähden.

Välinpitämättömyys. Ihmiset tulevat niin ärtyneiksi Steven Lawrencen ja Rick Maureten vuoksi. Ja eivät edes välitä suurimmasta epäoikeudenmukaisuudesta, jonka historiamme tuntee. Välinpitämättömyys ei ole oikea asenne, mutta te ette ole välinpitämättömiä.

Te olette tulleet tänne tänä aamuna.

Toinen mahdollisuus on tämä: se on kiinnostavaa. Kyseessä on kiinnostava tarina ja mitä enemmän sitä tutkii sitä kiinnostavammaksi se menee. Ja mitä enemmän näemme vertauskohtia tämän päivän tilanteisiin, joissa vieraat valtaajat hankkivat itselleen maata, joka ei ole heidän. Ja vapaustaistelijat sanovat, että me taistelemme, mitä ikinä se maksaakin. Se on hyvin kiinnostava tarina. Välinpitämättömyys. Kiinnostavuus. Kolmas mahdollisuus on: närkästys. Minä toivon, että kun puhuin teille, että tunsitte hieman vihaa. Miksi? Eikö teistä tuntunutkin, että se oli niin väärin, epäoikeudenmukaista ja niin väärin. Niin hyvä henkilö, joka teki vain pelkkää hyvää. Ja joutuu oikeusmurhan kohteeksi vain kolme vuotta palveltuaan. Ehkä se herätti jonkin sortin protestin teidän sisällänne. Miten olisi, jos vaatisimme maailmaa avaamaan Jeesuksen oikeudenkäynnin uudelleen? Miksi emme avaisi tapausta uudelleen? Itse asiassa se on juuri sitä, mitä minä teen tänä viikonloppuna. Minä avaan tapauksen uudelleen. Niin että jokainen teistä voi sanoa mielipiteensä. Ansaitsiko tämä mies kuolemansa? Sitten on vielä neljäs asenne. Ne jotka kuulevat tarinan ja tuntevat olevansa osa sitä. Siinä ei ole mitään välinpitämättömyyttä eivätkä he vain ole kiinnostuneita siitä eivätkä he vain ole ärsyyntyneitä sen sisältämisestä vääryyksistä. Vaan he ovat mukana siinä. Kysy itseltäsi vain tämä kysymys, että missä sinä olisit siinä tarinassa. Sinä olisit siellä jossain. Kuka sinä olisit siinä tarinassa, kun kuulit sen ensimmäisen kerran.

Olisitko yksi hänen opetuslapsista, jotka lähtivät karkuun. Etteivät itse olisi joutuneet naulatuksi ristinpuulle. Missä sinä olisit siellä? Tänään minä osoitan, että te olette olleet hyvinkin osallisina siellä. Te olitte itse asiassa siellä paikan päällä. Kysymys ei siis kuulu, että missä olisit ollut, jos olisit ollut siellä. Hyvin todellisessa mielessä sinä olit siellä. Ja sinä olet siellä joko siinä joukossa, jota syytetään hänen ristiinnaulitsemisestaan tai sitten olet todellakin hänen kanssaan siinä ristillä ja sinut ristiinnaulitaan Kristuksen kanssa. Näettekö että tämä tarina on 2000 vuoden päässä ja 2000 mailin päässä. Mutta se on meidän tarinamme hyvin todellisella tavalla. Me olemme kaikki osallisina siinä. Me emme pääse sitä pakoon. Mutta sinä näet sen, kuinka osallinen siihen olet vain, kun katsot sitä tarinaa toisesta kulmasta. Minä olen katsonut tarinaa vain ihmisen näkökulmasta. Ja olen näyttänyt kuinka väistämättömyyttä oli se, että Jeesus tultaisiin ristiinnaulitsemaan. Mutta on myös Jumalan näkökulma. Ja jätän teidät nyt näiden kahden kysymyksen pariin. Ensimmäinen kuuluu, että miksi Jeesus salli sen tapahtuvan. Hän olisi voinut paeta. Hän karkasi joka kerran, kun hänet yritettiin tappaa. Hän olisi voinut astua siltä ristiltä alas yhtä helposti kuin

minä puhun teille nyt. Se voima joka herätti kuolleet eloon, se voima joka antoi sokeille näkökyvyn, hän kulki siinä voimassa ja hän olisi voinut tulla pois ristiltä. Mutta hän kieltäytyi käyttämästä sitä. Ei edes silloin kun hänelle naurettiin: "Sinä olet pelastanut kaikki muut, pelasta nyt itsesi!" Miksi hän jäi? Miksi hän itse salli tulla tapetuksi? Ja toinen vielä isompi kysymys: "Miksi Jumala ei tehnyt mitään?" Miksi Jumala ei lopettanut tätä kammottavaa oikeuden väärinkäyttöä? Miksi Jumala ei pelastanut häntä, kun he kuulsivat hänen huutavan: "Elohim, Elohim. Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" Katsotaan tuleeko Jumala apuun. Ei, joten hän ei voi olla Jumalan poika. Miksi Jumala hylkäsi poikansa yksin? Miksi Jumala jätti tilanteen siihen. Koska ei ollut epäilystä, etteikö Jumala olisi ollut paikalla. Hän vain lähti. Miksi? Silloin me alamme ymmärtää hyvin paljon enemmän rististä. Toivon että tullette kuuntelemaan loput tarinasta myöhemmin.

Minä aion laulaa teille yhden värssyn laulusta. Kuulin laulun eilen nauhalta ja sen on tehnyt ihmeellinen tummaihoisen laulaja nimeltään Paul Robeson. "Olitko sinä siellä, kun he ristiinnaulitsivat Herrani? Olitko sinä siellä kun he ristiinnaulitsivat Herrani? Joskus se aiheuttaa minulle värityksiä, väristyksiä, väristyksiä. Olitko sinä siellä kun he ristiinnaulitsivat Herrani?" Paul Robeson lauloi tuon laulun.

"Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole. Sillä ei ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, teillä rasitus, vaan tasauksen vuoksi tulkoon tätä nykyä teidän yltäkylläisyytenne heidän puutteensa hyväksi, että heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi taseus, niinkuin kirjoitettu on: "Joka oli paljon koonnut, sille ei jäänyt liikaa, ja joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut". (2.kor.8:11-15)

"Näin me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta avustusta, joka on meidän toimitettavanamme. Sillä me ahkeroitsemme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä." (2.kor.8:20-21)

"Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille; sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehuun teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan." (2.kor. 9:1-2)

"Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa." (2.kor.9:6-7)

"ja pyydän, ettei minun, kun tulen teidän tykönnne, tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, millä aion luottavaisesti uskaltaa käydä eräiden kimppuun, jotka ajattelevat meistä, aivan kuin vaeltaisimme lihan mukaan. Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi;" (2.kor.10:2-3)

"sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia. Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle ja olemme valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet." (2.kor.10:4-6)

Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti läsnäollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista. Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme sanoissa, samaa me myös olemme läsnäolevina teoissa. Sillä me emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräisiin, jotka itseänsä suosittelevat; mutta he ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itsensä omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan itseensä. Me taas emme rupea kerskaamaan yli määrän, vaan ainoastaan sen määrätyn vaikutusalan mukaan, minkä Jumala on asettanut meille määräksi, ulottuaksemme teihinkin asti." (2.kor.10:10-13)